

Smiljka Janaček Kučinić (1940. – 2026.)

S dubokim žaljenjem opraštamo se od Smiljke Janaček Kučinić, dugogodišnje lektorice časopisa *Građevinar*, vrsne jezikoslovke, književne istraživačice i predane urednice, čije su znanje, savjesnost i profesionalnost desetljećima pridonosili kvaliteti hrvatske stručne i znanstvene publicistike.

Rođena je 20. ožujka 1940. u Đurđevcu, u uglednoj đurđevačkoj obrtničkoj obitelji Ljudevita i Marije Janaček. Osnovnu školu završila je u rodnome Đurđevcu, a gimnaziju u Koprivnici. Ljubav prema jeziku i književnosti odvela ju je na Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 1965. diplomirala hrvatski i srpski jezik, jugoslavensku književnost i psihologiju.

Na istom se fakultetu nastavila znanstveno usavršavati te je 1982. stekla akademski naziv magistre književnosti. Njezin magistarski rad *Kajkavska narodna poezija i izabrana djela pjesnika na tlu Podravine* prerastao je u knjigu *Zemlje podravske glas*, objavljenu u Đurđevcu 1985. Tim se djelom pridružila nizu istaknutih istraživača podravske kulturne baštine i dala vrijedan doprinos proučavanju usmene književnosti Podravine. Knjiga donosi sustavan pregled bogatoga korpusa narodnog pjesništva – prigodnih i ljubavnih pjesama, svatovskih napjeva, šaljivih i podrugljivih pjesama, pjesama uz kolo i ples te pjesama posvećenih narodnooslobodilačkoj borbi i obnovi. Posebnu je pozornost posvetila stvaralaštvu Frana Galovića, Mihovila Pavleka Miškine i Grgura Karlovčana, a vrijednim prilogom o govoru Podravine dodatno je obogatila istraživanje jezične i kulturne baštine svojeg zavičaja.

Profesionalni je put započela 1966. u Centru vojnotehničkih škola „General armije Ivan Gošnjak“ u Zagrebu. Svojim je znanjem i iskustvom ondje djelovala niz godina, a od 1991. radila je kao savjetnica za hrvatsko vojno nazivlje pri

Glavnome stožeru Hrvatske vojske. U razdoblju stvaranja suvremenoga hrvatskog obrambenog sustava sudjelovala je u oblikovanju i normiranju hrvatskoga vojnog nazivlja, dajući vrijedan doprinos razvoju stručne terminologije.

Istodobno je razvila bogatu uredničku i lektorsku djelatnost. Pripremala je i uređivala časopis *Gazophylacium*, kao lektorica surađivala je u brojnim stručnim i znanstvenim publikacijama te objavila znanstveni članak *Svjetonazor Tomerlinovih „Živlejna“ u ozračju književnih poetika u Đurđevečkom zborniku* 1996. Tijekom cijeloga radnog vijeka ostala je vjerna jeziku kao svojemu životnom pozivu, promičući jasnoću, preciznost i kulturu pisanoga izražavanja.

Za hrvatsku građevinsku struku njezin je doprinos bio osobito vrijedan. Dugi niz godina bila je lektorica časopisa *Građevinar*, u kojemu je svojim predanim radom pomagala generacijama autora da njihove stručne i znanstvene spoznaje budu predstavljene jasnim, jezično ispravnim i stilistički dotjeranim tekstovima. Njezina stručnost, jezična osjetljivost i osjećaj odgovornosti bili su važan dio uredničkog procesa, premda je sama uvijek ostajala u pozadini, nenametljiva i samozatajna.

Posebno mjesto među njezinim brojnim stručnim doprinosima zauzima rad na kapitalnome *Leksikonu građevinarstva*, čija je bila lektorica. Svojim je znanjem i pedantnošću pridonijela jezičnoj i terminološkoj ujednačenosti toga vrijednog izdanja, koje predstavlja jedno od najvažnijih referentnih djela hrvatske građevinske struke. Time je njezin rad ostao trajno ugrađen ne samo u stranice časopisa *Građevinar*, nego i u jedno od najvažnijih izdanja Hrvatskoga saveza građevinskih inženjera.

Suradnici će je pamtiti kao iznimno obrazovanu, skromnu i plemenitu osobu, uvijek spremnu pomoći, saslušati i pronaći najbolje jezično rješenje. Njezina stručnost nikada nije bila nametljiva, nego se očitovala u besprijekorno obavljenome poslu, poštovanju autora i dubokoj odgovornosti prema hrvatskome jeziku. Vjerovala je da preciznost jezika nije samo pitanje norme, nego i izraz poštovanja prema znanju, struci i čitatelju.

Smiljka Janaček Kučinić preminula je 4. travnja 2026. Posljednji ispraćaj održan je 9. travnja 2026. na Gradskome groblju u Đurđevcu, gradu kojemu je ostala trajno privržena i kojemu je svojim znanstvenim i kulturnim radom podarila vrijedan dio svojega životnog djela.

Odlaskom Smiljke Janaček Kučinić izgubili smo cijenjenu suradnicu, vrhunsku lektoricu, znanstvenicu i čuvaricu hrvatskog jezika. Iza nje ostaju bogata stručna ostavština, brojne publikacije koje je oplemenila svojim radom te trajna zahvalnost svih koji su imali čast s njom surađivati.

Uredništvo časopisa *Građevinar* s osobitim će poštovanjem čuvati uspomenu na njezin doprinos razvoju našega časopisa i hrvatske građevinske publicistike. Njezin će rad ostati trajno utkan u svaku stranicu koju je brižno pročitala, doradila i učinila boljom.

Neka joj je trajna i zahvalna uspomena.